

Messias belijdende Joden

Immanuel

Ontvoering van drie Joodse jongens. Veel raketten uit Gaza afgeschoten en dertig tunnels ontdekt. Grote vernielingen en veel doden door de oorlog van Israël tegen Hamas. Palestijnse jongeren die in Oost-Jeruzalem actie voeren. Zal er ooit vrede komen?

Door Ds. A. Jonker

Messiasbelijdende Joden zoeken vrede

Met alle andere Joden verlangen Messiasbelijdende Joden naar vrede. Zij zijn helemaal Jood, ook al wordt hun dit recht door vele (ultra) orthodoxe Joden ontzegd. Zij zijn besneden, houden de sabbat en vieren de Joodse feesten. In Askelon, Gedera en andere plaatsen leven Messiasbelijdende Joden die evenals hun burens getraumatiseerd zijn door de vele keren dat het luchtalarm afging. Messiasbelijdende Joden vechten mee in het leger en worden gewaardeerd door hun medesoldaten en hun meerderen. Ook zij voelen zich gedrongen om het Joodse volk te beschermen tegen raketten en terroristische aanslagen.

Zij bidden om vrede

Messiasbelijdende Joodse soldaten vechten in de hoop op vrede. Maar zij bidden ook om vrede. Opvallend is dat zij niet alleen bidden om de vrede van Jeruzalem en het Joodse volk, maar ook om vrede voor de Palestijnen. Er zijn contacten tussen Messiasbelijdende Joden en Palestijnse of Arabische christenen. Verschillende broeders van het ene huisgezin van Jezus Christus die de Vader bidden om vrede. Zij begrijpen elkaar niet altijd, aangezien er vanuit verschillende achtergronden naar het afschuwelijke conflict gekeken wordt. Toch bidden ze beiden om vrede. Ja, er zijn plaatsen waar Messiasbelijdende Joden en Arabische christenen samen om vrede bidden! Dit is de wonderlijke kracht van het evangelie van de ene Zaligmaker Jezus.

Zij bidden om de vrede van de Vrededorst

Meer dan eens heb ik horen zeggen: 'Er komt pas vrede als de Heere Jezus terugkomt'. Dit laat wel zien hoe uitzichtloos het conflict ervaren wordt. Vertrouwen in politieke oplossingen is er allerminst. Wel zijn er tekenen van hoop, wanneer Arabieren in de staat Israël of Palestijnen in de betwiste gebieden tot geloof in Jezus de Messias komen. Soms wordt de toon dan milder, ook al is het geloof daarvoor geen garantie. Wanneer men samen het oog van het geloof richt op Jezus, krijgt men moed. Het samen bidden geeft hoop. Hoop op Jezus Christus! Messiasbelijdende Joden bidden ook dat hun eigen volksgenoten Jezus als Vrededorst zullen kennen. Juist in tijden van oorlog en grote spanningen blijkt dat mensen meer bereid zijn om naar hun getuigenis over de al gekomen Messias te horen. Zij bidden dat andere Joden Jezus leren kennen als hun Redder.

Gebed om vrede gevraagd

Onze Joodse broeders en zusters in het geloof vragen ons met hen te bidden om vrede in Israël en het Midden-Oosten. Zij vragen ook dat wij bidden om de voortgang van het evangelie van Jezus de Messias. Dat velen tot geloof in Hem zullen komen. Hij geeft door Zijn Woord en Geest vrede in het hart. Vrede met God door de verzoening die in de Heere Jezus is. Ook het gebed om Zijn wederkomst, als Hij volkomen vrede zal geven.

Mogen de kleine gemeenten van Messiasbelijdende Joden naast uw gebed, ook rekenen op uw financiële steun?

Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof. **Galaten 6:10.**

Door ds. J.B. ten Hove, Katwijk aan Zee

Goed doen aan de huisgenoten van het geloof

In de Galatenbrief is de apostel Paulus uiterst radicaal over wet en Evangelie: Niemand wordt rechtvaardig voor God op grond van zijn eigen goede werken. Galaten is de brief van de rechtvaardiging van de goddeloze door het geloof in Christus alleen. Toch gebruikt de apostel de rechtvaardiging niet om de levensheiliging in de ban te doen, integendeel. Met een opmerkelijke onbevangenheid spoort hij ons in het laatste hoofdstuk aan om goed te doen.

De aansporing om goed te doen heeft in eerste instantie betrekking op de kring die het dichtste om ons heen staat: onze eigen huisgenoten. Vervolgens komen de ruimere kringen in beeld: familie, vrienden, burens en collega's om ons heen, daarbij de broeders en zusters van de eigen gemeente tot en met de wereldwijde Kerk. Paulus noemt zelfs de allerwijdste kring: goed doen aan allen. Niemand mag bij voorbaat worden buitengesloten, al houden we onze eerste verantwoordelijkheid ten opzichte van de mensen die het dichtste bij ons staan.

De aansporing om goed te doen geldt op bijzondere wijze voor het volk waartoe Paulus zelf behoort: het Joodse volk. Goed doen aan het volk Israël is voor christenen een erezaak, in zekere zin zelfs noodzaak. Sprekend is de gelijkenis van de verloren zoon, waarin het gaat over twee zonen die broeders zijn. De oudste zoon staat voor Israël. Als gelovigen uit de heidenen zijn wij de trouweloze wegloper. Welk recht hebben wij als de jongste zoon om ons te verheffen boven onze oudste broeder? Beslissend in dit verband is de houding van de Vader van het verhaal. Hij wil niet alleen de jongste, maar ook de oudste zoon terug in huis. Beiden horen immers thuis in het huisgezin van God.

Binnen de kring van het Joodse volk hebben de Messiasbelijdende Joden een speciale positie. Zij zijn niet alleen onze 'oudste broeder', maar ook voluit 'huisgenoten van het geloof'. Met hen weten wij ons verbonden in de Messias, onze Heere Jezus Christus. Dat geeft een extra dimensie aan de woorden van de tekst: 'Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof.'

'Goed doen' wordt elders in het hoofdstuk ingevuld als: 'Draag elkaars lasten...' (vers 2). Daarbij denken we misschien meteen aan financiële ondersteuning en praktische hulp. Niet minder belangrijk is wederzijdse betrokkenheid. Concreet betekent dat ook moeite doen om je op de hoogte te stellen van de situatie van elkaar. Open ogen en luisterende oren worden vruchtbaar in biddende harten en helpende handen.

In de context van Galaten 6 krijgt het 'goed doen' een bijzondere toespitsing op het geestelijke welzijn. Goed doen betekent in vers 1 bijvoorbeeld dat iemand die afdwaalt, wordt terechtgebracht. Indringend klinken daarbij de grondtonen van verderf of eeuwig leven. Wie werkelijk het goede zoekt voor een ander, kan vroeg of laat niet om 'het ene nodige' heen.

Wat dat betreft hebben alle mensen hetzelfde, of beter Dezelfde nodig. Wij allen moeten het hebben van de Messias. Christus is de volmaakte goedheid in eigen Persoon. Hij heeft in alles goed gedaan. Hij wilde onze lasten dragen, zelfs toen Hij daaronder bezweek. Wat is 'goed doen' meer dan leren luisteren naar Hem? Wat kunnen we beter doen dan Zijn roepstem ter harte nemen en laten klinken bij de naaste om ons heen? Hoor hoe Hij roept: 'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven' (Mattheüs 11:28).

Nieuw bestuurslid

Doordat ds. Jonker directeur werd, ontstond er een vacature in het bestuur. Ds. C.J. Overeem uit Wilsum is bereid gevonden om tot het bestuur toe te treden. Om hem bij u te introduceren beantwoordde hij de volgende vragen.

Zou u iets over uzelf willen vertellen?

Mijn naam is Jacco Overeem. Ik ben 30 jaar oud. Geboren en getogen in Veenendaal, maar op 27 juni 2010 ben ik als predikant bevestigd in de Hervormde Gemeente in Wilsum. Samen met mijn vrouw Jolanda en onze twee kinderen Marit (4) en Joël (2) bewonen we de pastorie naast de oudste kerk van Overijssel.

In de laatste drie jaren van de studie theologie ben ik werkzaam geweest als docent Klassieke Talen en Klassiek Culturele Vorming op het Ichthus College in Veenendaal. Daarnaast coördineerde ik in die jaren op die school de zendings- en goede doelen-acties.

Waar hebt u gestudeerd?

In 2002 ben ik theologie gaan studeren aan de Universiteit Utrecht. Van grote invloed is voor mij ook de studiekeerperiode van een half jaar aan de Universiteit van Haifa in Israël geweest. Ter verdere doordenking van de vragen waar ik in Utrecht mijns inziens te weinig aan toekwam, namelijk de plek die het oude verbondsvolk inneemt in Gods geschiedenis met de wereld en wat dat betekent voor het lezen van het Oude en Nieuwe Testament als getuigenis van Gods blijvende trouw aan Zijn volk.

Als gelovigen uit de volkeren zijn we geroepen om aan het volk Israël de plek en de ruimte te geven die het toekomt. Dankbaar was ik dan ook voor de gelegenheid die ik in 2006 kreeg om mij aan een Israëlische Universiteit te verdiepen in het Ivriet, maar ook in de Theologie van het Oude Testament en de Rabbijnse Literatuur.

Hoe is uw betrokkenheid op de Messiasbelijdende Joden ontstaan?

Naast de studie boden deze maanden natuurlijk een prachtige kans om in eigen tempo verder kennis te maken met volk, land en staat. Eerder was ik al een keer met een jongerenreis naar Israël geweest dus alle 'highlights' had ik in vogelvlucht al een

keer gezien. Deze periode gaf me vele onvergetelijke ontmoetingen met het levende Jodendom, de wereldkerk, maar ook met de Messiasbelijdende Joden. Ik heb geleerd en gezien dat Messiasbelijdende Joden bepaald niet een zijn. Tussen de diverse gemeenten bestaan grote verschillen, vooral in de manier waarop men aan de (blijvende) betekenis van de Thora gestalte wil geven. Maar als volgeling van Jezus zoeken ze naar de blijvende verbinding met het Joodse volk en traditie.

Wat wilt u graag voor de Messiasbelijdende Joden in Israël doen?

Mede door hen heb ik oog gekregen voor de Joodse wortels van het christelijk geloof en de eenheid die er is tussen het Oude en Nieuwe Testament als het ene Woord van God. Ik kreeg meer zicht op Gods verbondstrouw aan Zijn eigen volk en het feit dat wij als christenen uit de volken 'mede'(!)-erfgenamen zijn van dezelfde beloften van Gods verbond. Als ik dan hoor dat zij in de loop van de geschiedenis bijna altijd klem geraakt zijn tussen de wal en het schip - de kerken wisten (en weten) niet echt goed raad met hun joodse achtergrond - is er volgens mij nog het nodige te doen. Ik hoop mijn (bescheiden) steentje daaraan bij te kunnen dragen.

Momenteel ben ik bezig met voor mijzelf onderzoek te doen naar de verhouding tussen besnijdenis en kinderdoop. Vragen hierover zijn voor mij ook mede ontstaan door het gesprek met Messiasbelijdende Joden. In ieder geval zal ik hen een blijvende plek geven in mijn gebeden. En dat uit zich dan concreet in de roeping om Israël, en in het bijzonder de 'eerstelingen van de grote oogst' bij te staan en ook diaconale hulp te verlenen. Als erschuld en liefdeplicht.

Verblijdende acties

Zangavond

Vrijdag 19 juni waren in de Nieuwe Kerk van Katwijk meer dan 1000 mensen aanwezig - koorleden en belangstellenden. Naast de gewone avonden met ds. D. Zadok, werd ook een grote koor- en samenzangavond georganiseerd. Het werd een prachtige avond, waarin Zadok vertelde hoe de Heere in zijn leven werkte en hij op een wonderlijke manier de Heere Jezus heeft leren kennen. Hij getuigde van Gods werk in Israël in deze tijd. Jongeren en ouderen komen tot geloof in Jezus de Messias en spreken van Hem! In koor- en samenzang werd Gods lof bezongen en de verbondenheid met elkaar ervaren. Onvergetelijk! Aan het eind van de avond heeft drs. J. Wiene, burgemeester van Katwijk, onder het toezien van ds. Zadok één bon uit de harington gevist. Daarop stond de naam van de fam. Jan en Anneke Kok. Zij wonnen als prijs een zesdaagse reis voor twee personen naar Israël!

Hulptransport

Ieder jaar wordt er een transport met hulpgoederen voor diverse Messiasbelijdende gemeenten in Israël door onze Stichting gefinancierd. Wij helpen daarbij de Stichting Nachamu Ami in Ede.

Hebt u nog goede kleding over, dan kunt u die bezorgen op verschillende depotadressen, die u kunt vinden op de website www.nachamu.org U kunt ook zelf allerlei kleding en andere zaken kopen in de winkel: Dorpsstraat 193, Lunteren

Huwelijksjubileum

Het is altijd een felicitatie waard, wanneer een echtpaar 25, 40, 50 of meer jaren getrouwd mag zijn. Wanneer er gelegenheid is tot feliciteren nemen de gasten vaak een cadeau mee. Soms wordt een gift voor een goed doel gevraagd. In de afgelopen tijd zijn we als stichting Steun Messiasbelijdende Joden meerdere keren verblijd met de inhoud van een 'doos voor het goede doel'.

Natuurlijk feliciteren we die echtparen en sturen hen een bedankbrief voor hun actie voor Messiasbelijdende Joden. Zonder namen te noemen willen we hier onze dank uitspreken voor deze verblijdende acties!

Legateren

Er zijn veel goede doelen die u kunt opnemen in uw testament, maar wilt u daarbij het werk ten dienste van de Messiasbelijdende Joden in Israël niet vergeten?

Om de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden in uw testament of wilsbeschikking op te nemen, dient u de volgende zin op te nemen: Ik legateer vrij van rechten aan Stichting Steun Messiasbelijdende Joden te Nijkerk een bedrag van € om te worden afgegeven drie maanden na mijn overlijden

Messiasbelijdende Joden in de vroege Middeleeuwen

Prof. Dr. Pieter A. Siebesma, Lunteren

Inleiding

In de vierde eeuw brak in het Romeinse Rijk een nieuw tijdperk aan. Onder Constantijn de Grote werd in 311 de vervolging van de christenen stopgezet. Ze ontvingen niet alleen godsdienstvrijheid maar ook veel voorrechten. Zo was voortaan de geestelijkheid vrijgesteld van het betalen van belasting en kregen de bisschoppen de bevoegdheid om recht te spreken.

Hiermee werd een ontwikkeling in gang gezet die er toe leidde dat het christendom onder Theodosius I in 380 staatsgodsdienst werd in het gehele Romeinse Rijk. Daarmee veranderde de positie van de christelijke kerk. Van een vervolgte minderheid werd zij de overheersende godsdienst en kon zij invloed uitoefenen op de keizers en de wereldlijke autoriteiten. Vandaag de dag wordt nog steeds gediscussieerd over de vraag of dit een positieve dan wel negatieve ontwikkeling is geweest. Maar voor zowel de Joden als de Joods-christelijke gemeenschappen luidde het een periode van vervolging en van onderdrukking in. Veel Joden en Joodse christenen in het land van Israël, dat toen deel uitmaakte van het Romeinse Rijk, vluchtten naar Perzië en Mesopotamië, dat onder bestuur van de Perzische koningen stond. Welke gevolgen had het christianiseren van het Romeinse Rijk voor de positie van de Joodse christenen en voor die van de joods-christelijke gemeenschappen?

Volledige scheiding

In de eerste plaats werd de kloof tussen Joden en christenen steeds groter. Het Jodendom werd beschouwd als een 'secta nefarea' (verderfelijke sekte). Voor de tijd van Constantijn de Grote hadden christelijke theologen en kerkvaders zich al negatief over het Jodendom uitgelaten, maar zolang beide groepen een vervolgte minderheid waren, had het weinig concrete gevolgen. Pas toen de christenen ook de politieke macht kregen om hun denkbeelden over de Joden in praktijk te brengen, veranderde dit. Er werden anti-Joodse wetten ingevoerd. Zo werd het voor Joden verboden op straffe van de dood om niet-Joden tot het christendom te bekeren of Joden die zich tot het christelijk geloof aangetrokken voelden, daarvan af te houden. Hun burgerrechten werden geleidelijk aan ingeperkt. In de vierde eeuw werden regelmatig aanslagen gepleegd op Joden en op synagogen. Dit was tegen de wet, maar werd niet altijd gestraft. Illustratief is het voorbeeld van keizer Theodosius I (346-395). Toen hij een bisschop in Klein-Azië wilde straffen, omdat deze actief had meegewerkt aan het verwoesten van een synagoge in zijn woonplaats, werd hij daarin tegengewerkt door Ambrosius de bisschop van Milaan. Ambrosius weigerde hem toe te laten

tot de heilige commune totdat hij zijn maatregelen tegen deze bisschop had ingetrokken. De keizer onderwierp zich en deze bisschop bleef ongestraft.

Voor Joods-christelijke groeperingen was er in de christelijke samenleving geen plaats meer. Een van deze groepen waren de zogenaamde Nazareners, Aramees sprekende volgelingen van Jezus, die in het noorden van Syrië woonden. Ze gebruikten als Bijbel (mogelijk een Aramese vertaling van) het Hebreeuwse Oude Testament (zonder de apocriefen die wel in de Septuaginta, de Griekse vertaling en in de Latijnse vertalingen van het Oude Testament waren opgenomen) en een Aramese versie van het evangelie van Mattheüs. Ze vierden de sabbat, besneden hun zonen en hielden zich aan de Thora, maar stonden kritisch ten opzichte van de mondelinge overleveringen van de rabbijnen, die ze over het algemeen niet naleefden.

Onze kennis van de Nazareners is gebaseerd op de geschriften van de kerkvaders en dan met name die van Hiëronymus en Epiphanius. Zij waren niet positief over hen en beschuldigden hen van ketterijen. Men neemt aan dat Epiphanius, bisschop van Salamis op Cyprus in de vierde eeuw, zelf van Joodse komaf was. Hij was geboren in Palestina en werd christen toen hij zestien jaar oud was. Hij heeft een boek over ketterijen geschreven, waarin hij maar liefst zeventig ketterse groepen onderscheidt en beschrijft, waaronder de Nazareners.

In het Romeinse rijk werden ze als ketteren zwaar vervolgd en verdreven en uiteindelijk hielden ze op te bestaan. Daarbuiten in het Perzische Rijk bleven ze nog enkele eeuwen bestaan. Ten tijde van de Arabische veroveringen in de zevende eeuw horen we namelijk van een Perzische generaal die aan een Byzantijnse generaal vroeg om een veldslag uit te stellen omdat het Pesach was en de Joden en Nazareners tijdens dat feest geen oorlog

wilden voeren. Overigens werden ook andere christelijke groeperingen met een afwijkende leer in het Midden-Oosten zwaar vervolgd, zoals de monofysieten, zij die geloofden dat Christus maar één natuur had en de Nestorianen.

Breuk met de Joodse achtergrond

Individuele Joden die tot het christelijk geloof overgingen werden vanaf de vierde eeuw verplicht iedere band met het Jodendom te verbreken en hun oude geloof af te zweren. Van de kerk van Constantinopel is zo'n verklaring bewaard gebleven, die een Joodse bekeerling in het openbaar in de kerk moest uitspreken, alvorens hij werd toegelaten tot de christelijke gemeenschap:

'Ik zweer af alle gebruiken, riten, wetten, ongezuurde broden, en offers van lammeren van de Hebreëen en al de andere feesten van de Hebreëen, offers, gebeden, besprengingen, zuiveringen, heilige wijdingen en boetedoeningen, en vastendagen en nieuwe maansdagen, en sabbatten en bijgelovigheden en synagogen, en het voedsel en het drinken van de Hebreëen. In één woord zweer ik absoluut alles af wat Joods is, iedere wet, rite en gebruik

Ook moest hij op straffe van voor eeuwig verloren te gaan verklaren dat hij nooit meer, noch in het openbaar noch in het geheim, met Joden zou omgaan, samen met hen zou eten of samen met hen de Joodse feesten zou vieren.

Joodse bekeerlingen werden zo losgeweekt van hun familie en achtergrond en gingen op in de christelijke samenleving. De scheiding tussen Jodendom en christendom werd daarmee compleet. Er was geen plaats meer binnen de kerk voor christenen die de sabbat vierden of zich aan Joodse gebruiken hielden. Integendeel, dit kon met de dood gestraft worden. Zelfs de weigering om varkensvlees te eten, werd al als verdacht beschouwd.

Gedwongen bekeringen

Een van de meest beschamende verschijnselen van deze periode is wel de gedwongen doop. Tot aan de negentiende eeuw toe heeft men Joden onder dwang gedoopt om ze op deze wijze

in de kerk in te lijven. Een van de eerste voorbeelden hiervan vond plaats in de zevende eeuw. In 614 vaardigde de Visigotische koning Sisebut van Spanje een decreet uit waarin alle Joodse inwoners van zijn rijk tot de doop werden gedwongen. Een aantal Joden vluchtte naar het naburige koninkrijk van de Franken maar dat hielp hen niet. De Frankische koning Dagobert had een zelfde maatregel afgekondigd. Zo werden zo'n 90.000 Joden christen.

Later zou dit in Spanje keer op keer gebeuren. Na de verovering van Spanje door de moslims werden de Spaanse Joden de speelbal tussen de met elkaar in strijd gewikkelde christenen in het noorden en de Moslims in het zuiden. Toen de christelijke vorsten hun macht over het Spaanse schiereiland wilden uitbreiden, keerden ze zich niet alleen tegen de moslims maar ook tegen de Joden. In 1391 vond een grote pogrom plaats in Sevilla. Hier werden opnieuw grote groepen Joden gedwongen zich te laten dopen en gingen zo tot het christendom over. De vervolgingen breidden zich over heel christelijk Spanje uit, zodat er in 1400 al 200.000 gedoopte Joden waren. Deze werden 'Marranos' (zwijnen) genoemd, omdat algemeen werd aangenomen dat velen van hen in het geheim aan de Joodse godsdienst bleven vasthouden. Maar ook in andere landen werden Joden onder dwang gedoopt zoals in Portugal (waar in 1496 met één pennenstreek de gehele joodse gemeenschap 'christen' werd), Frankrijk (9e eeuw), Duitsland en Engeland (tijdens de Kruistochten), Italië (tot zelfs de negentiende eeuw toe), en in het Byzantijnse Rijk, zolang als het bestond.

De Joden maakten zelf onderscheid tussen de zogenaamde 'Anusiem' (de onder dwang gedoopte Joden) en de Meshumadiem (Joden die vrijwillig christen waren geworden, hetzij uit overtuiging hetzij uit eigenbelang). Voor de eerste groep kon men nog enig begrip en sympathie opbrengen, de tweede groep werden met afschuw bekeken. Nog steeds is het woord 'gesmadte' (afgeleid van het Hebreeuwse Meshumadiem) een scheldwoord voor deze bekeerlingen. Door deze afschuwelijke misdaden van

Europese overheden en kerken in het verleden, is de doop heden ten dage bij veel orthodoxe Joden een gruwel en wordt het christen zijn geassocieerd met antisemitisme en dwang. Vanuit deze geschiedenis is de wrange Joodse uitspraak te begrijpen: 'Water wordt in drie gevallen onnuttig vergoten: ten eerste als het in de zee stroomt, ten tweede als men het bij wijn giet en ten derde als men er Joden mee doopt.'

Eenlingen

Het is daarom verbazingwekkend dat er steeds Joden zijn geweest, die niet uit dwang of om er zelf beter van te worden, maar vanuit overtuiging Jezus als Messias hebben gevonden en Hem zijn gaan volgen. Het waren eenlingen, die zich vaak heel eenzaam moeten hebben gevoeld. Ze werden uit de Joodse gemeenschap gestoten, maar wanneer ze het evangelie wilden uitdragen, werden ze in hun werk gehinderd en gefrustreerd door de antisemitische uitlatingen en gedragingen van hun medechristenen.

Hieronder wil ik enkele eenlingen noemen uit de periode van de vierde tot en met de elfde eeuw die, voor zover we dat kunnen opmaken, oprechte gelovigen waren. Zij waren volgelingen van Jezus de Messias en waren minder beïnvloed door het anti-joodse virus dan hun tijdgenoten.

Een van de meest illustere bekeerlingen was Julianus die in 680 aartsbisschop van Toledo werd. Men weet niet wanneer hij is geboren of wie zijn ouders waren. Mogelijk behoorden zijn ouders tot de onder dwang gedoopten tijdens de regering van Sisebut. Hij wordt wel 'een roos onder de doornen' genoemd, omdat hij een voorbeeldig christelijk leven leidde en niet alleen veel aan liefdadigheid deed, maar ook vriendelijk omging met Joden. Zo zond hij eens een van zijn boeken aan de bisschop van Barcelona door middel van een van zijn Joodse kennissen. Deze bisschop kon echter niet begrijpen dat Julianus een geestelijk geschrift kon toevertrouwen aan een 'ongelovige en goddeloze Jood, evenmin als een dier licht kan verspreiden.'

Julianus is vooral bekend geworden door zijn geschriften. In 686 schreef hij een boek op verzoek van de Spaanse koning Ervigio om de stelling van de rabbijnen te weerleggen dat de Messias pas kan komen als het zesde millennium na de schepping was aangebroken. De Joden meenden dat bij de komst van het zevende millennium de Messias in Jeruzalem zou regeren en het vreedrijk zou aanbreken. Daarom kan Jezus de Messias niet zijn.

In zijn argumentatie baseert hij zich met name op de chronologie van de Septuaginta, de Griekse vertaling van het Oude Testament. In zijn voorwoord schrijft hij dat als de Joden niet overtuigd worden door zijn boek, dat dan tenminste de christenen ervan mogen leren.

Een tweede voorbeeld is een zekere Jacob ten tijde van de Byzantijnse keizer Heraclius in de zevende eeuw. Ook deze keizer dwong Joden in zijn rijk om zich te bekeren tot het christelijk geloof. Jacob, een Joodse koopman die trouw was aan

zijn joodse geloof en in zijn jeugd het christelijk geloof actief had bestreden, deed zich voor als een christen om zo aan de gedwongen doop te ontsnappen. Maar toen hij van een trap viel en een uitroep slaakte, werd hij alsnog als Jood ontmaskerd en onder dwang gedoopt. Na zijn doop ging hij het christelijk geloof bestuderen en ontdekte dat het waar was. Jacob organiseerde besloten bijeenkomsten voor andere gedoopte Joden om hen ervan te overtuigen dat Jezus de beloofde Messias is en dat de geloofshelden van het Oude Testament typen van Jezus zijn. Een Joodse bezoeker uit het oosten bestreed Jacob en zijn opvattingen. Hij trachtte Jacob zelfs te wurgen. Maar uiteindelijk kwam ook hij tot geloof, werd in het christelijk geloof onderwezen en trok als zendeling uit om andere Joden te winnen voor Christus.

Een derde voorbeeld is Petrus Alfonsi, die werd geboren als Mozes Sephardi in de elfde eeuw in Huesca in Aragon. Hij werd op 44 jarige leeftijd tot het christelijk geloof bekeerd. Hij was lijfarts van de koning van Aragon. Ook hij is vooral bekend door zijn geschriften. In zijn 'Dialogen tussen Petrus en Mozes' probeert hij op een zachtmoedige en liefdevolle manier de Joden voor Christus te winnen. Opvallend is dat hij de profeten uit het Oude Testament geestelijk uitlegt.

Nu was niet de gehele tijd tussen de vierde en elfde eeuw zo ongunstig voor de Joden. Perioden van vervolging wisselden zich af met perioden, waarin Joden vreedzaam met hun christelijke burens konden leven. Bijvoorbeeld Karel de Grote en zijn opvolgers behandelden de Joden humaan, ook al werd daarop kritiek geleverd door sommige kerkelijke autoriteiten. In de twaalfde eeuw tijdens de kruistochten zou de positie van de Joden en van de Joodse volgelingen van Jezus nog meer verslechteren.

Literatuur

Dan Cohn-Sherbok: Messianic Judaism, London 2000

Hugh Schonfield: The History of Jewish Christianity, London 1936

James Parkes: The Conflict of the Church and the Synagogue, New York 1969

Oskar Skarsaune and Reidar Hvalvik (ed.): Jewish Believers in Jesus: The Early Centuries, Peabody, Massachusetts 2003

Vanaf vrijdag 30 mei t/m vrijdag 6 juni 2014 is ds. A. Jonker op werkbezoek in Israël. Deze keer vergezelt zijn vrouw hem, zodat zij de broeders die zij in Nederland in huis ontvangt ook in hun eigen thuissituatie kan ontmoeten. Een versterking van de wederzijdse band!

Werkbezoek Israël

Jeruzalem

In het pand van het Israëliësch Bijbelgenootschap aan de Jaffastraat worden we hartelijk ontvangen door Viktor Kalisher, de directeur. Tijdens een goed gesprek wordt met veel enthousiasme de website van de Hebreeuwse Bijbel (<http://haktuvim.co.il/en/study/>) gedemonstreerd. De tekst wordt parallel gepresenteerd (Hebreeuws, Engels en Russisch). De hele Bijbel kan doorzocht en bestudeerd worden. Viktor spreekt zijn dankbaarheid aan ons uit, want dankzij onze steun kon dit project gestart worden! Verder zijn er zijn vergeworderde plannen om de hele Bijbel in audio aan de website toe te voegen. Daarna wil men de zoek- en studiefunctie verbeteren en uitbouwen. Een project dat ook in de toekomst onze steun nodig heeft.

Tijdens de ontmoeting met Jossi en Mirjam Ben Zvi is er veel stof tot gesprek. In de eerste plaats is er een verdrietige gebeurtenis: 's middags hebben zij een neef moeten begraven die op 22 jarige leeftijd door een motorongeluk om het leven is gekomen. We spreken over de unieke troost van het geloof in Jezus de Messias. In de kleine gemeente zijn weinig veranderingen. Ben Zvi krijgt regelmatig bezoek van groepen in het mooie pand aan de Jaffastraat. Op dit moment is er een toeloop vanuit het Verre Oosten, o.a. China, Korea, Indonesië. In de persoonlijke contacten met de plaatselijke bevolking proberen zij om een 'lichtend licht' te zijn dat heenwijst naar Jezus Het Licht der wereld.

Shavuot - Pinksterfeest

Bij de Klaagmuur zijn heel veel Joden aanwezig voor het Joodse Wekenfeest. Evenals in Handelingen 2 zijn er Joden 'uit de hele wereld' gekomen voor dit Oogstfeest en het herdenken van de wetgeving op de Sinai. We spreken o.a. Joden uit Australië! Zij weten nog niet van de uitstorting van de Heilige Geest. Dát Pinksterfeest wordt gevierd door veel Messiasbelijdende Joden op het terrein van kibboets Yad Hasmona. Meer dan 1600 jongeren en ouderen uit heel het land zijn hier samengekomen, een getal dat ieder jaar nog groeit. In toespraken en liederen gaat het over de Heilige Geest Die op de eerste Pinksterdag is uitgestort. Men bidt dat door die Geest velen tot geloof in Jezus de Messias zullen komen. Tevens zijn er veel ontmoetingen met elkaar. Via de stands worden er boeken en cd's uitgedeeld of tegen gereduceerde prijs verkocht. Zo'n feest van Joodse broeders en zusters meemaken is een ervaring om niet te vergeten.

Gedera

Ds. David Zadok is een man met twee petten: hij is directeur van uitgeverij Ha Gefen (de Wijnstok) en predikant van de gemeente Chesed We Emet (Genade en Waarheid). Naast de persoonlijke ontmoeting met hem, zijn vrouw Eti en hun kinderen zijn er de besprekingen over de projecten. Op kantoor is Julia voor Zadok een zeer goede 'personal assistent'. Hij is ons erkentelijk dat vanuit Nederland het halve salaris wordt bekostigd. Het project van de kinderbijbel loopt volgens plan. Ds. Baruch Maoz is bezig met de vertaling vanuit het Grieks in het Ivriet.

De controlegroep is bezig om de evangeliën te corrigeren en men zoekt er illustraties bij. Omdat men het hele N.T. in één deel wil uitgeven, ligt de verschijningsdatum nog in de toekomst. Het blijkt dat Zadok door een goede tijdsplanning toch de mogelijkheid heeft om naast directeur ook pastor te zijn en leiding te geven aan de gemeente. Gelukkig kon men in het najaar het kerkgebouw in Kanot gaan gebruiken!

Arad

Tijdens het Pinksterfeest spreken we ouderling Yoyakim Figueras. Hij is vooral bezig met de jeugd van de gemeente en het werk onder de Bedoeïenen. In Arad hebben we een ontmoeting met Joe en Debbie Finkelstein. Joe is ook ouderling van de gemeente Chasdey Jeshua (Gunstbewijzen van Jezus) en Debbie zorgt voor de nieuwsbrieven van de gemeente. Het zijn een broeder en zuster met een warm hart voor de Heere Jezus, maar ook voor hun Joodse volksgenoten. De gemeente komt op sabbat samen in een publieke ruimte bij Tel Arad. Dat vraagt organisatie van bustransport, maar geeft ook de mogelijkheid om in alle rust samen te komen. Toch wil men graag een plaats van samenkomst in Arad hebben, maar dit ligt in Gods hand.

Karmiël en Nahariya

In Karmiël spreken we Jossi en Ronit Ovadia, voorgangers-echtpaar van de gemeente Ha Derech (de Weg). Het gaat in de gemeente zo goed, dat er Liron Shany als parttime tweede pastor is bevestigd. Vanwege de groei van de gemeente is men bezig om een nieuw pand te zoeken wat groter is. Naast een grotere zaal is er ook voor het jeugdwerk meer ruimte nodig. Een gebedspunt wat we meenemen naar huis

Michael Nissim woont al vanaf zijn geboorte in Nahariya. Zijn vrouw Annie komt uit Engeland. Zij maken het met hun vier kinderen goed. Samen met David Mistele leidt Michael de kleine gemeente die in kibboets Evron samenkomt. De contacten met de andere kleine gemeente Or HaGalil (Licht van Galilea) zijn beter geworden. We bidden samen om wijsheid om voor de toekomst de goede wegen te zoeken.

Haifa

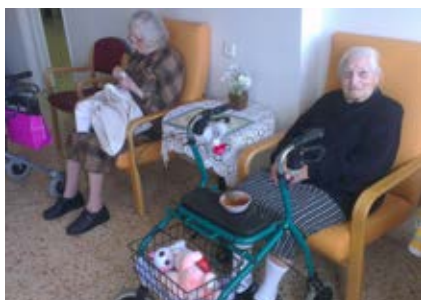
Eerst leven we mee met Leon en Nina Mazin, vanwege de ernstige ziekte van zijn moeder die enkele weken later is overleden. Het gaat goed met hun zes kinderen van wie de oudste, Shirley, in het leger is. De Russischsprekende gemeente Shavei Tsion (Wederkerenden naar Sion) kent een langzame maar gestadige groei. Dank aan God! De gemeente is actief in het bieden van zorg aan liefde aan overlevenden van de holocaust. Het is verschillende keren voorgekomen dat hierdoor iemand zich ging aansluiten bij de gemeente. Dankbaar constateren we dat de hulp aan de armsten in de samenleving door middel van warme maaltijen en voedselpakketten goed verloopt. In Nazareth worden iedere week 50 families gesteund, in Haifa zijn dat er al ruim 70. Daarnaast worden ter gelegenheid van Pesach en Nieuwjaarsdag extra voedselpakketten verstrekt. Door dit liefdewerk worden Messiasbelijdende Joden niet alleen door de sociale dienst, maar ook door andere Joden en Arabieren, steeds meer gezien als waardevolle burgers in de samenleving. Meer dan eens mag men naast het geven van dagelijks voedsel ook in persoonlijke contacten getuigen van de liefde van Jezus de Messias. Voor het bezoek aan Ebenezer Home: zie artikel elders in dit nummer.

Netanya

Het leren via internet wordt steeds belangrijker! Dat is de kern van de woorden van Dr. Erez Soref, directeur van Israël College of the Bible in Netanya. Dankzij onze financiële steun en de technische ondersteuning van Net Foundation is er op dit college een prachtige structuur van e-learning opgezet. Er worden cursussen via internet aangeboden, inmiddels zijn er al zeven online en zeven in voorbereiding. Men telde al 1000 belangstellenden voor online lessen in het Engels! Ook gebruikt men deze leeromgeving om de studenten te begeleiden. Men maakt samen met de docenten professionele instructiefilmpjes en de docent zet die met opdrachten online. We zijn dankbaar dat we hen in deze Bijbelse toerusting financieel mogen ondersteunen!

Wanneer we terugzien op dit werkbezoek zijn we dankbaar dat we de mogelijkheden ontvangen om vanuit Nederland deze projecten te ondersteunen. Als christenen in Nederland mogen we door gebed en giften steun geven aan Joodse christenen in Israël. Onze God hiervoor alle dank en eer!

Ebenezer Home

In Haifa staat het enige Zorgcentrum waar Messiasbelijdende Joden hun levensavond kunnen doorbrengen in eigen sfeer. Hier worden zij verzorgd door Messiasbelijdende Joden en Arabische christenen. Ze voelen zich thuis en zijn dankbaar dat dit mogelijk is.

De dagelijkse leiding is in handen van de Arabische christen Johnny Khoury, hij wordt bijgestaan door zijn vrouw Shoshanna die Messiasbelijdende Jodin is. We spraken hen tijdens het werkbezoek in juni. Er moet volgens de regels van het ministerie van gezondheid een Verpleegafdeling komen. Verder moet het gebouw verstevigd worden ter bescherming tegen aardshokken. Daarnaast is een uitbreiding met tenminste één verdieping zeer gewenst. Kortom, een geweldige uitdaging!

In een recent telefoongesprek met David Philips, samen met Johnny Khoury verantwoordelijk voor de bouwplannen, bleek dat men veel steun heeft van architect Amos Livnat. Hij is gespecialiseerd in het ontwerpen van ziekenhuis en zorgcentra. Een extra uitdaging is, dat de bewoners van de verpleegafdeling op de eerste verdieping met bed en al naar een schuilkelder gereden moeten kunnen worden! Omdat de huidige schuilkelders niet groot genoeg zijn voor dit aantal bedden, wil men een nieuwe schuilkelder bouwen onder de huidige parkeerplaats. Deze zal bereikbaar zijn met de nieuwe lift die ook voor de andere verdiepingen noodzakelijk is.

Het blijkt dat de geïntegreerde aanpak van het totale plan goede mogelijkheden biedt om enerzijds te voldoen aan de regels die de overheid stelt en anderzijds in te spelen op de wensen van huidige en toekomstige bewoners. Gelukkig zijn er goede contacten met het stadsbestuur van Haifa, zodat men met goede moed verder gaat. Toch kost het tijd voordat de goedkeuring van de eerste plannen verkregen is. Intussen hebben we dankzij uw steun de eerste € 10.000,- kunnen overmaken voor dit project.

Nieuwe website

De website van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden was aan vernieuwing toe. De techniek achter de website was verouderd. Er moesten aanpassingen gemaakt worden om de website geschikt te maken voor tablets. Daarnaast was het nodig om de uitstraling van de website weer helemaal bij de tijd te maken. Bovendien is er nu de gelegenheid dat bezoekers van de site onmiddellijk kunnen doneren via de website.

Met al onze wensen is True Communications aan de slag gegaan en heeft een prachtige nieuwe website gemaakt die begin november gelanceerd is. We zijn hier erg blij mee en werken aan het verder uitbouwen van de site met nuttige informatie!

Voorlichting op verenigings- of gemeenteavond

Bestuursleden komen graag voor u spreken, met of zonder powerpoint-presentatie, over Israël. Graag bezoeken wij uw gemeente, vereniging of school. 'Israël en Messiasbelijdende Joden', 'Wat moet ik met Messiasbelijdende Joden?', 'Zijn Messiasbelijdende Joden tweederangsburgers?' Hierover vertellen we u graag meer.

Voor inlichtingen en opgave kunt u contact opnemen met: ds. A. Jonker (ajonker@messiasbelijdendejoden.nl).

Contact met Messiasbelijdende Joden

Yoyakim Figueras

Yoyakim Figueras, ouderling van de Chasdey Yeshua gemeente in Arad, hoopt van **D.V. 26 t/m 29 januari 2015** enkele avonden te verzorgen. We zijn blij dat hij naar Nederland wil komen.

In zijn toespraak zal hij aandacht geven aan de moeilijke situatie van Messiasbelijdende Joden in Arad, maar ook aan de zegeningen die God daar geeft! Na de lezing is er gelegenheid om vragen te stellen. De agenda is als volgt:

Leon Mazin

Leon Mazin is voorganger van de Shavei Tsion Gemeente in Haifa. Hij hoopt van **D.V. 16 t/m 20 maart 2015** naar Nederland te komen. Na de lezing is er gelegenheid om vragen te stellen. De agenda is als volgt:

Reeuwijk maandag 16 maart: 20.00 uur in de Ichthuskerk, Nieuwdorperweg 1.
Info: ds. M.J. Tekelenburg, telefoon 0182 - 701 024.

ds. D. Zadok

Ds. D. Zadok is directeur van de uitgeverij HaGefen en predikant van de gemeente Chesed we Emet (Genade en Waarheid) in Kanot/Gedera. Hij kan een boeiende lezing verzorgen waarna er gelegenheid is om vragen te stellen en verder contact te leggen. Hij hoopt van **D.V. 5 tot 12 oktober 2015** naar Nederland te komen. Wanneer u graag wilt dat hij op uw gemeenteavond spreekt, kunt u contact opnemen met: ds. A. Jonker, ajonker@messiasbelijdendejoden.nl of telefoon: 0341 - 357766).

Bezoek aan Jaffastraat 17

Wanneer u in Jeruzalem bent, kunt u naar Jaffastraat 17 gaan. In het pand van de Bat Tsiongemeente ontvangen ds. en mevr. Ben Zvi u graag. Er is de mogelijkheid om op zondag als groep uw samenkomst te houden in dit centrum. Ds. Ben Zvi wil voor u spreken en daarna kunt u daar koffie drinken. Ook kunt u hier op een doordeweekse dag terecht voor uw souvenirs aankopen. Wanneer u er zeker van wilt zijn dat u als groep ontvangen kunt worden, neem dan telefonisch contact op met ds. Ben Zvi om een afspraak te maken.

Thuis: 00972 - 2 - 53 55 506 **Jaffastraat 17:** 00972 - 2 - 62 23 030 **Mobiel:** 00972 - 544 - 37 57 67

Een Messiasbelijdende Jood in uw gemeente in 2015 of 2016?

Voor een van bovenstaande sprekers op uw gemeenteavond kunt u contact opnemen met: ds. A. Jonker (ajonker@messiasbelijdendejoden.nl)

Uw eindejaarsgift voor Messiasbelijdende Joden van Nahariya tot Arad

- Om diaconale steun te geven
- Om gemeenten te ondersteunen
- Om lectuur te verspreiden
- Om toerusting te geven

Stichting steun

Messias belijdende Joden

Colofon

Immanuel is een uitgave van de Stichting Steun Messiasbelijdende Joden. Postbus 22, 3860 AA Nijkerk. www.messiasbelijdendejoden.nl

Voor uw gift:

IBAN: NL90 RABO 0377 8534 96

De Stichting Steun Messiasbelijdende Joden is bij de Belastingdienst geregistreerd als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI)

Voor het opgeven als donateur en voor adreswijzigingen:

Dhr. G.J. Gersie
Simon Vestdijkstraat 133
3842 LK Harderwijk
Tel. 0341 - 421 181
E-mail:
info@messiasbelijdendejoden.nl

Voor het aanvragen van een spreekbeurt of presentatie:

Ds. A. Jonker
Havikstraat 40
3882 JH Putten
Tel. 0341 - 35 77 66
E mail: ajonker@messiasbelijdendejoden.nl

Bestuur:

Voorzitter:

Ds. A.D. Goijert, Nijkerk

Secretaris:

Dhr. G.J. Gersie, Harderwijk

Penningmeester:

Dhr. M. Hop, Nijkerk

Dhr. J.H. van Asperen, Nijkerk

Ds. W. van Dijk, Kampen

Ds. H. de Graaf, Urk

Ds. R. v.d. Kamp, Putten

Dr.ir. H. Kievit, Barneveld

Dhr. G. Kok, Apeldoorn

Ds. J.C.V. Krijtenburg,

Veenendaal

Ds. C.J. Overeem, Wilsum

Dhr. D.C. v. Voorthuysen,

Groot-Ammers

Stort uw gift op rekening NL90 RABO 0377 8534 96
t.n.v. Stichting Steun Messiasbelijdende Joden te Nijkerk

Steun de Messiasbelijdende Joden bovenal door uw gebeden

Comité van aanbeveling

Ds. R. ter Beek, Soest
Ds. A. Beens, Barneveld
Ds. J. Belder, Dordrecht
Prof. Dr. E.A. de Boer, Kampen
Ds. C. den Boer, Barneveld
Ds. P.D.J. Buijs, Ede
Dr. M. van Campen, Ede
Ds. J.H. van Daalen, Nijkerk
Ds. F. van Deursen, Barneveld
Leen v. Dijke, Middelburg
Dr.ir. J. v.d. Graaf, Huizen

Dhr. A.C.Ph. Hardonk, Barneveld
Prof. Dr. P.H.R. van Houwelingen, Kampen
Dhr. A. Kamsteeg, Amersfoort
Ds. G.S.A. de Knegt, Barneveld
Drs. I.A. Kole, Berkenwoude
Meindert Leerling, Bergambacht
Dr.ir. L.E. Meijer, Ede
Dhr. J. Molenaar, Nieuw-Lekkerland
Ds. P den Ouden, Katwijk aan Zee
Mr. B.J. v. Putten, Putten

Dhr. J.P.M. Rietkerk, Kampen
Ir. H.J. Seppenwoolde, Rijssen
Drs. A. Slob, Zwolle
Mr. C.G. v.d. Staaij, Benthuizen
Dr. P. Veldhuizen, Leerdam
Dhr. G. Versteeg, Nunspeet
Ir. B.J. v.d. Vlies, Maartensdijk
Dhr. E. van Voorden, Rijssen
Drs. J. Wienen, Katwijk aan Zee